

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אשם מנלן דבעי צפון?									⬆	⬆	מט.
דכתיב: (ויקרא ז) במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם.									!	⬆	מט.
אשכחן שחיטה, קבלה מנא לן?									⬆		מט.
ואת דמו יזרוק - קבול דמו נמי בצפון.									!	⬆	מט.
מקבל עצמו מנא לן?									⬆		מט.
דמו - ואת דמו.									!	⬆	מט.
אשכחן למצוה, לעכב מנא לן?									⬆		מט.
קרא אחרנא כתיב: (ויקרא יד) ושחט את הכבש.									!	⬆	מט.
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:									⬆		מט.
דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש כיצד? (ויקרא יד) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא וגו' - שאין ת"ל כחטאת האשם, מה ת"ל כחטאת האשם? לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבוהן יד ובוהן רגל ואזן ימנית, יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח? תלמוד לומר: כחטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, אף אשם מצורע טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח.	[תניא]								⬆		מט.
אם כן, נכתוב בהאי ולא נכתוב בהאי.									!	⬆	מט.
הנתיב אי סבירא לן: יצא לידון בדבר החדש, איהו הוא דלא גמר מכללו אבל כללו גמר מיניה - שפיר, אלא אי סבירא לן דלא הוא גמר מכללו ולא כללו גמר מיניה, האי לגופיה איצטריך.									⬆		מט.
כיון דאהדריה אהדריה.									!	⬆	מט:
אימא: כי אהדריה קרא לגבי מתן דמים ואימורין דבעי כהונה, אבל שחיטה דלא בעיא כהונה לא אהדריה.	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא								⬆		מט:
א"כ, נימא קרא כי כחטאת הוא, מאי כחטאת האשם? כשאר אשמות יהיה.									!	⬆	מט:
למה לי לאקשווי לחטאת, למה לי לאקשווי לעולה?									⬆		מט:
איצטריך, אי אקשיה לחטאת ולא אקשיה לעולה הוה אמינא: חטאת מהיכן למדה? מעולה, דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רבינא:								!	⬆	מט:
וניקשיה לעולה ולא ניקשיה לחטאת.	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:								⬆		מט:
הוה אמינא: דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש וכי תימא ניקשי אקושי לחטאת, ניהא ליה דמקיש ליה לעיקר ולא נקיש ליה לטפל, להכי אקשיה לחטאת ואקשיה לעולה, למימר: דבר הלמד בהיקש שאינו חוזר ומלמד בהיקש.	[רבינא]								!	⬆	מט:
מהכא, דכתיב: (ויקרא ד) כאשר יורם משור זבח השלמים, למאי הלכתא? אי ליותרת הכבד ושתי הכליות, בגופיה כתיב - משום דבעי אנגוריי יותרת הכבד ושתי הכליות מפר העלם דבר של צבור לשעירי עבודת כוכבים, בגופיה לא כתיב, ומפר כהן משיח הוא דגמר, להכי איצטריך כאשר יורם דניהוי כמאן דכתב בגופיה, ולא ניהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רבא:								⬆		מט:
וליתביה בגופיה ולא נקיש.	רב פפא לרבא:								⬆		מט:
אי כתב בגופיה ולא אקיש, הוה אמינא: דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש וכי תימא נקיש אקושי, ניהא ליה דכתביה בגופיה מדאקיש ליה אקושי, להכי כתביה ואקשיה, למימרא: דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בהיקש.									!	⬆	מט:
(היק"ש וגזיר"ה שו"ה ק"ל וחומ"ר, סימן).									⬆		מט:
דבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד מהיקש - אי מדרבא, אי מדרבינא. דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בגזירה שוה?									⬆		מט:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנין לפריוחה בבגדים שהיא טהורה? נאמר קרחת וגבחת בבגדים ונאמר קרחת וגבחת באדם, מה להלן פרח בכולו טהור, אף כאן פרח בכולו טהור - והתם מנא לן? דכתיב: (ויקרא יג) מראשו ועד רגליו, ואיתקש ראשו לרגל, מה להלן כולו הפך לבן טהור, אף כאן כולו הפך לבן טהור	תא שמע, רבי נתן בן אבטולמוס:							!			
בכל התורה כולה למידין למד מלמד, חוץ מן הקדשים שאין דנין למד מלמד, דאם כן, לא יאמר צפונה באשם ותיתי בג"ש דקדשי קדשים מחטאות, לאו למימרא, דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בגזירה שוה.	רבי יוחנן:							!			
ודלמא משום דאיכא למיפרך: מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות								?			
קדשי קדשים יתירי כתיבי.								!			
דבר הלמד מהיקש חוזר ומלמד בקל וחומר - מדתנא דבי ר' ישמעאל, דבר הלמד בהיקש מהו שילמד בבנין אב?								^			
לא לכתוב צפונה באשם ותיתי מבנין אב מחטאת, למאי הלכתא כתביה? לאו למימרא, דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בבנין אב.	רבי ירמיה:							!			
וליתעמיך, תיתי מבנין אב מעולה מאי טעמא לא אתי? משום דאיכא למיפרך: מה לעולה שכן כליל, חטאת נמי איכא למיפרך: מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות								?			
חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרת?								!			
מהי תיתי?								^			
לא נכתוב רחמנא עולה ותיתי מחטאת ואשם								!			
מה להנך שכן מכפרין								?			
לא נכתוב רחמנא בחטאת ותיתי מהנך								!			
מה להנך שכן זכרים								?			
לא נכתוב באשם ותיתי מהנך								!			
מה להנך שכן ישנן בציבור כביחיד.								?			
דבר הלמד בגז"ש מהו שילמד בהיקש?								^			
(ויקרא ו) וזאת תורת זבח השלמים וגו' אם על תודה - למדנו לתודה שבא מן המעשר מדאשכחן שלמים דאתו ממעשר, שלמים גופיהו מנא לן? דכתיב: (דברים כז) שם שם.	רב פפא:							!			
מעשר דגן חולין בעלמא הוא	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:							?			
אמר אמרה: למד קדש ומלמד קדש?	א"ל: [רבינא]							!			
דבר הלמד בג"ש מהו שילמד בג"ש?								^			
(ויקרא ז) סלת מרבכת - למדנו לרבוכה שבאה סולת, חלות מניין? ת"ל: חלות חלות, ריקקין מניין? ת"ל: מצות מצות.	רמי בר חמא, תניא:							!			
ממאי דמצות מצות מחלות גמר? דלמא ממאפה תנור גמר	אמר ליה רבינא:							?			
(ויקרא ד) וקרבו ופרשו והוציא - מלמד שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם? נאמר כאן (ויקרא ד) ראשו וכרעיו ונאמר להלן (ויקרא א) ראשו וכרעיו, מה להלן ע"י ניתוח, אף כאן על ידי ניתוח. אי מה להלן בהפשט, אף כאן נמי בהפשט תלמוד לומר: וקרבו ופרשו.	אלא אמר רבא, תניא:							!			
מאי תלמודא?								^			
כשם שפרשו בקרבו, כך בשרו בעורו.	רב פפא:							!			
נאמר כאן עור ובשר ופרש ונאמר להלן עור ובשר ופרש, מה להלן ע"י ניתוח שלא בהפשט, אף כאן ע"י ניתוח שלא בהפשט.	ותניא, רבי:							!			
דבר הלמד בגזירה שוה מהו שילמד בק"ו?								^			

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-איזהו מקומן
ק"ו: ומה היקש שאינו מלמד בהיקש, אי מדרבא אי מדריבנא, מלמד בקל וחומר מדתנא דבי רבי ישמעאל, בגו"ש המלמדת בהיקש מדרב פפא, אינו דין שתלמד בק"ו.																												
הניחא למאן דאית ליה דרב פפא, אלא למאן דלית ליה דרב פפא מאי איכא למימר?																												
אלא קל וחומר: ומה היקש שאין מלמד בהיקש, אי מדרבא אי מדריבנא, מלמד בק"ו מדתנא דבי רבי ישמעאל, גזירה שוה המלמדת בגו"ש חבירתה מדרמי בר חמא, אינו דין שתלמד בק"ו.																												
דבר הלמד בגו"ש מהו שילמד בבנין אב?																												
תיקו.																												
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בהיקש?																												
ק"ו: ומה גזירה שוה שאינה למדה בהיקשא מדר' יוחנן, מלמד בהיקש מדרב פפא, קל וחומר הלמד מהיקש מדתנא דבי ר' ישמעאל, אינו דין שילמד בהיקש.																												
הניחא למאן דאית ליה דרב פפא, אלא למאן דלית ליה דרב פפא מאי איכא למימר?																												
תיקו.																												
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בגזירה שוה?																												
קל וחומר: ומה גזירה שוה שאינה למידה בהיקשא מדריבני יוחנן, מלמד בגזירה שוה מדרמי בר חמא, קל וחומר הלמד בהיקש מדתנא דבי רבי ישמעאל, אינו דין שתלמד בגו"ש.																												
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בקל וחומר?																												
ק"ו: ומה גזירה שוה שאינה למידה בהיקש מדר' יוחנן, מלמד בק"ו כדאמרן, ק"ו הלמד מהיקש מדתנא דבי רבי ישמעאל, אינו דין שילמד בקל וחומר.																												
וזהו ק"ו בן ק"ו. בן בנו של ק"ו הוא																												
אלא ק"ו: ומה היקש - שאינו למד בהיקש, אי מדרבא אי מדריבנא, מלמד בק"ו מדתנא דבי רבי ישמעאל, ק"ו הלמד מהיקש מדתנא דבי רבי ישמעאל, אינו דין שילמד בק"ו. וזהו ק"ו בן קל וחומר.																												
דבר הלמד בקל וחומר מהו שילמד בבנין אב?																												
מלך ונמצאת טריפה. ר"מ אומר: אינה מטמאה בבית הבליעה																												
מטמאה בבית הבליעה																												
קל וחומר: ומה נבלת בהמה שמטמאה במגע ובמשא - שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה, נבילת עוף שאין מטמא במגע ובמשא - אינו דין שתהא שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה, מה מצינו בשחיטה שמכשרתה באכילה - מטהרת טריפתה מטומאתה, אף מליקה שמכשרתה באכילה - תטהר טריפתה מטומאתה																												
דיה כנבלת בהמה טהורה, ששחיטתה מטהרתה ולא מליקתה.																												
ולא היא, התם תיהוי היא משחיטה דחולין קאתין.																												
דבר הלמד בבנין אב מהו שילמד בהיקש ובג"ש ובק"ו ובבנין אב?																												
פשוט מהא חדא																												
מפני מה אמרו: לן בדם - כשר? שהרי לן באימורין - כשר. לן באימורין - כשר? שהרי לן בבשר - כשר. יוצא? הואיל ויוצא כשר בבמה. טמא? הואיל והותר לעבודת ציבור. חוץ לזמנו? הואיל ומרצה לפיגולו. חוץ למקומו? הואיל והוקש לחוץ לזמנו. שקיבלו פסולין וזרקו דמן? בהנך פסולין דחזו לעבודת ציבור.																												
וכי דנין דבר שלא בהכשירו מדבר שבהכשירו?																												
תנא, מזאת תורת העולה ריבה סמין ליה.																												
שירי הדם כו'.																												

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													א
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	א	ב	ג	
מאי טעמא?											א				נא.
אמר קרא: (ויקרא ד) אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד, יסוד שכנד הפתח.											!	◇			נא.
אל יסוד מזבח העולה - ולא יסוד מזבח הפנימי	ת"ר:										■	◇			נא.
אל יסוד מזבח העולה - אין לו יסוד לפנימי עצמו											■	◇			נא.
אל יסוד מזבח העולה - תן יסוד למזבח של עולה											■	◇			נא.
או אינו אלא למזבח של עולה יהא ליסוד?											ז	◇			נא.
קל וחומר, מה שיריים שאין מכפרין טעונין יסוד, תחלת עולה שמכפרת אינו דין שטעונה יסוד	רבי ישמעאל:										!	◇			נא.
מה שיריים שאין מכפרין ואין באין לכפרה - טעונין יסוד, תחלת עולה שמכפרת ובאה לכפרה - אינו דין שטעונה יסוד	רבי עקיבא:										!	◇			נא.
א"כ, מה ת"ל אל יסוד מזבח העולה? תן יסוד למזבח של עולה.											■	◇			נא.
אל יסוד מזבח - ולא יסוד מזבח הפנימי.	אמר ר:										■	◇			נא.
הא מיבעי ליה לגופיה											ז	◇			נא.
(ויקרא ד) מאשר פתח אהל מועד נפקא.											!	◇			נא.
אל יסוד מזבח העולה - תן יסוד למזבח של עולה											■	◇			נא.
דאי סלקא דעתך כדכתיב, הני למה לי קרא? לשירים, שירים הא בראי עבדי להן											■	◇			נא:
וכי תימא, דאפיך מיפך דבראי לגואי ודגואי לבראי											ז	◇			נא:
הא אין לו יסוד לפנימי עצמו.											!	◇			נב.
או אינו אלא מזבח של עולה יהא ליסוד.											ז	◇			נב.
מי כתיב אל יסוד העולה? אל יסוד מזבח העולה כתיב - אי הוה כתיב אל יסוד העולה, הוה אמינא בזקיפה אל יסוד, השתא דכתיב אל יסוד מזבח העולה, אגו דיסוד.											!	◇			נב.
גג יסוד למה לי קרא? ק"ו הוא: ומה שירי חטאת שאינה מכפרת - טעונה גג יסוד, תחלת עולה שמכפרת - אינו דין שטעונה גג יסוד	רבי ישמעאל:										!	◇			נב.
ומה שירי חטאת שאין מכפרין ואין באין לכפר - טעונה גג יסוד, תחלת עולה שמכפרת ובאה לכפר - אינו דין שטעונה גג יסוד	רבי עקיבא:										!	◇			נב.
אם כן, מה ת"ל אל יסוד מזבח העולה? תן יסוד למזבח של עולה.											!	◇			נב.
מאי בינייהו?											א				נב.
שירים מעכבים איכא בינייהו	רב אדא בר אהבה:										!	◇			נב.
מעכבי	מר סבר: [רבי ישמעאל]	◇	■	!								◇			נב.
לא מעכבי.	ומר סבר: [רבי עקיבא]	◇	■	!								◇			נב.
דכולי עלמא שירים אין מעכבים, והכא במיזוי חטאת העוף מעכב קא מיפלגי	רב פפא:										!	◇			נב.
מעכב	מר סבר: [רבי ישמעאל]	◇	■	!								◇			נב.
לא מעכב.	ומר סבר: [רבי עקיבא]	◇	■	!								◇			נב.
תניא כוותיה דרב פפא:											■				נב.

OHR SOMAYACH אוהר שומאך
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

זבחים מט. - נה:

מקרא-key: disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
אטו ר' יוחנן לית ליה הא סברא?																											
תנא ר' נחמיה כדברי האומר שירים מעכבין																											
אלא כדברי האומר ולא להני תנאי, הכא נמי כדברי האומר ולא להני תנאי.																											
חטאות הצבור והיחיד. אלו הן חטאות הצבור: שעירי ראשי חדשים ושל מועדות - שחיטתן בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות.																											
כיצד? עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד דרומית.																											
ונאכלין לפנים מן הקלעים, לזכרי כהונה, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות.																											
היכי עביד?																											
רבי יוחנן ורבי אלעזר, חד אמר: נתן אמה אילך ואמה אילך																											
וחד אמר: מחטא ויורד כנגד חודו של קרן.																											
אליבא דרבי אלעזר בר"ש																											
היא עצמה אינה נעשית אלא בגופה של קרן																											
דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי:																											
אמה אילך ואמה אילך כנגד קרן הוא																											
כנגד חודה אין, טפי לא.																											
חטאת הציבור והיחיד כיצד מתן דמן? היה עולה לכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית, וטובל באצבעו הימנית המיומנת שבימין מן הדם שבמזרק, וחומר בגודלו מלמעלה ובאצבעו קטנה מלמטה, ומחטא ויורד כנגד חודה של קרן עד שמכלה כל הדם שבאצבע, וכן כל קרן וקרן																											
הכי קאמר: מצוה בחודה, אי עבד אמה אילך ואמה אילך לית לן בה.																											
מאי רבי, ומאי רבי אלעזר בר' שמעון?																											
דמים העליונים ניתנין מחוט הסיקרא ולמעלה, דמים התחתונים ניתנין מחוט הסיקרא ולמטן, דברי רבי																											
במה דברים אמורין - בעולת העוף, אבל בחטאת בהמה - היא עצמה אין נעשית אלא על גופה של קרן.																											
מאי טעמא דרבי? דכתיב: (יחזקאל מג) וההראל ארבע אמות ומההראל ולמעלה וגו'.																											
ארבע אמות הוא דהויא?																											
ומקום קרנות ארבע.																											
מקום קרנות ד' הויא?																											
אלא אימא: רשות קרנות ד'.																											
חוט של סיקרא חוגרו באמצע, להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים.																											
מנא הני מילי?																											
שנאמר: (שמות כז) והיתה הרשת עד חצי המזבח, התורה נתנה מחיצה להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים.																											
שירי הדם כו'.																											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אל יסוד מזבח - זה יסוד דרומי אתה אומר: זה יסוד דרומי, או אינו אלא יסוד מערבי, וילמד סתום מן המפורש? אמרת: ילמד ירידתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל, מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו, אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו.	ת"ר:										ג.
זה וזה יסוד מערבי	תניא, רבי ישמעאל:										ג.
זה וזה יסוד דרומי.	רבי שמעון בן יוחאי:										ג.
בשלמא למאן דאמר יסוד מערבי, קסבר: ילמד סתום מן המפורש, אלא למאן דאמר יסוד דרומי, מ"ט?											ג.
כוליה מזבח בצפון קאי.	רב אסי: קסבר האי תנא:										ג.
כוליה פתח בדרום קאי.	ל"א:										ג.
זה וזה יסוד מערבי	תנא דבי ר' ישמעאל כרבי שמעון בן יוחאי:										ג.
וסימניך: משכו גברי לגברא.											ג.
העולה קדשי קדשים - שחיטתה בצפון, וקיבול דמה בכלי שרת בצפון, ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע, וטעונה הפשט וניתוח, וכליל לאשים.											ג.
עולה מ"ט תני ליה קדשי קדשים?											ג.
משום דלא כתיב בה קדשי קדשים היא.											ג.
ודמה טעון שתי מתנות											ג.
היכי עבד?											ג.
נותן וחוזר ונותן	רב:										ג.
מתנה אחת כמין גמא נותן.	שמואל:										ג.
כתנאי:											ג.
יכול יזרקנו זריקה אחת? ת"ל: סביב אי סביב, יכול יקיפנו כחוט? ת"ל: וזרקו, הא כיצד? כמין גמא, שתי מתנות שהן ארבע	[ת"ק]										ג.
נאמר כאן סביב ונאמר להלן (ויקרא ח) סביב, מה להלן פיסוק וארבע מתנות, אף כאן פיסוק וארבע מתנות.	רבי ישמעאל:										ג.
אי מה להלן ארבע מתנות על ארבע קרנות, אף כאן ארבע מתנות על ארבע קרנות											ג.
אמרת? עולה טעונה יסוד, וקרן מזרחית דרומית לא היה לה יסוד.											ג.
מ"ט?											ג.
לפי שלא היתה בחלקו של טורף	רבי אלעזר:										ג.
מזבח אוכל בחלקו של יהודה אמה.	דאמר רב שמואל בר רב יצחק:										ג.
רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסה בחלקו של בנימין, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לנוטלה, שנאמר: (דברים לג) חופף עליו כל היום, לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפזיכן להקב"ה, שנאמר: (דברים לג) ובין כתפיו שכן.	רבי לוי בר חמא אמר רבי חמא ברבי חנינא:										ג.
עולת העוף כיצד היתה נעשית? היה מולק את ראשה ממול עורפה ומבדיל, ומצצה דמה על קר המזבח	מיתבי:										ג.
ואי אמרת לא היה לה יסוד, באוריא בעלמא הוא דקא עבד?											ג.
אימר כך התנו: אוריא דבנימין, קרקע דיהודה.	רב נחמן בר יצחק:										ג.
מאי לא הוה לה יסוד?											ג.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
בבבין	רב:	!																									
בדמים.	לוי:	!																									
רב מתרגם: באחסנתיה יתבני מדבחה	[רב]																										
לוי מתרגם: באחסנתיה יתבני מקדשא, מקום מקודש לדמים.	[לוי]																										
היסוד היה מהלך על פני כל הצפון ועל פני כל המערב, אוכל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת	תא שמע:																										
מאי אוכל? נמי בדמים.	!																										
המזבח היה שלשים ושתים על שלשים ושתים	תא שמע:																										
הכא במאי עסקינן - מן הצד.	!																										
נמצא פורח אמה על יסוד ואמה על סוכב	תא שמע:																										
אימא: כנגד אמה יסוד ועל אמה סוכב.	!																										
כיצד בונין את המזבח? מביאין מלבן שהוא שלשים ושתים על שלשים ושתים וגובהו אמה, ומביא חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות, ומביא סיד וקוניא וזפת וממחה ושופר, וזה הוא מקום יסוד וחזור ומביא מלבן שהוא שלשים אמה על שלשים אמה וגובהו חמש אמות, ומביא חלוקי אבנים כול וחזור ומביא מלבן שהוא כ"ח על כ"ח אמות וגובהו ג' אמות, ומביא חלוקי כול, והוא מקום המערכה וחזור ומביא מלבן שהוא אמה על אמה, ומביא - חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות, ומביא זפת וקוניא וממחה ושופר, וזהו קרן, וכן לכל קרן וקרן	תא שמע, דתני לוי:																										
וכי תימא דגייז ליה	!																										
אבנים שלמות כתיב																											
דמחית מידי מתותיה ושקיל ליה	!																										
דאי לא תימא הכי, הא דאמר רב כהנא:	!																										
אבנים של קרנות חלולות היו, דכתיב: (זכריה ט) ומלאו כמזרק כזויות מזבח	[רב כהנא]																										
הכא נמי אבנים שלמות אמר רחמנא	!																										
אלא דמחית מידי מתותיה ושקיל ליה	!																										
ה"נ דמחית מידי מתותיה ושקיל ליה.	!																										
מאי דכתיב: (שמואל א יט) וילך דוד ושמאלו וישבו בנויות ברמה, וכי מה ענין נזירות אצל רמה? אלא, שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם, אמרי, כתיב: (דברים יז) וקמת ועלית אל המקום, מלמד שבת המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, וארץ ישראל גבוהה מכל ארצות, לא הווי ידעי דוכתיב הכא, אייתו ספר יהושע, בכולהו כתיב: (יהושע יח) וירד ועלה הגבול ותאר הגבול, בשבת בנימין ועלה כתיב וירד לא כתיב, אמרי: ש"מ הכא הוא מקומו.	דרש רבא:																										
סבור למבנייה בעין עיטם דמדלי, אמרי: ניתני ביה קליל, דכתיב: (דברים לג) ובין כתפיו שכן.																											
ואיבעית אימא: גמירי, דסנהדרין בחלקו דיהודה ושכינה בחלקו דבנימין, ואי מדלינן ליה מתפליג טובא, מוטב דניתני ביה פורתא, דכתיב: ובין כתפיו שכן.																											
ועל דבר זה נתקנא דואג האדומי בדוד, דכתיב: (תהילים סט) כי קנאת ביתך אכלתני, וכתיב: (תהלים קלב) זכור ה' לדוד את כל ענותו אשר נשבע לה' וגו' אם אבא באהל ביתי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' וגו'																											
הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדה יער, באפרתה - זה יהושע דקאתי מאפרים, מצאנוה בשדה יער - זה בנימין, דכתיב: (בראשית מט) בנימין זאב יטרף.																											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
זבחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות: אשם גזילות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה, אשם נזיר, אשם מצורע, אשם תלוי - שחיטתו בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין לפניהם מן הקלעים, לזכרי כהונה, לכל מאכל, ליום ולילה עד חצות.														נה.
מנא לן דבעי צפון?														נה.
(ויקרא כג) ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת - מה חטאת בצפון, אף שלמי צבור בצפון.	דתני רבה בר רב חנן קמיה דרבא:													נה.
וכי חטאת מהיכן למדה? מעולה, דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד בהיקש?	אמר ליה רבא:													נה.
(במדבר י) על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם - מה עולה קדשי קדשים אף זבחי שלמי צבור קדשי קדשים, מה עולה בצפון אף זבחי שלמי צבור בצפון.	אלא מדתני רב מרי בריה דרב כהנא:													נה.
אלא היקשא קמא למאי אתא?														נה.
כי חטאת, מה חטאת אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, אף זבחי שלמי צבור לזכרי כהונה.														נה.
אי הכי, גבי איל נזיר דכתיב: (במדבר ו) והקריב את קרבנו לה' כבש בן שנתו תמים אחד לעולה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים, הכי נמי נימא דהקיש הכתוב לחטאת, מה חטאת אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, אף איל נזיר נמי אינו נאכל אלא לזכרי כהונה.	אמר ליה אבוי:													נה.
הכי השתא, התם כיון דכתיב (במדבר ו) ולקח הכהן את הזרוע בשלה מן האיל, מכלל דכוליה בעלים אכלי ליה.														נה.
זרוע בשלה מיהא לא ליתאכיל אלא לזכרי כהונה.														נה.
קשיא.														נה.
ואיבעית אימא: קדשי אקרי, קדשי קדשים לא איקרו.														נה.
ואלא למאי הלכתא איתקש?														נה.
שאם גלח על אחד משלשתן - יצא.	רבא:													נה.
התודה ואיל נזיר קדשים קלים - שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות.														נה.
המורם מהם כיוצא בהן, אלא שהמורם נאכל לכהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.														נה.
(ויקרא י) את חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור - אמר רבי נחמיה: וכי ראשונים בטומאה אכלום? אלא טהור - מכלל שהוא טמא, טהור מטומאת מצורע וטמא מטומאת זב, ואיזה זה? זה מחנה ישראל.	ת"ר:													נה.
ואימא: טהור מטומאת זב וטמא מטומאת מת, ואיזה זה? זה מחנה לוי.														נה.
אמר קרא: (ויקרא י) ואכלתם אותה במקום קדוש, אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש, אפקה למחנה לוי, הדר כתיב: במקום טהור, אפקה למחנה ישראל.	אבוי:													נה.
אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש, אפקה לגמרי, הדר כתב רחמנא: תאכלו במקום טהור, עיילא למחנה ישראל.	רבא:													נה.
ואימא: עיילא למחנה לוי.														נה.
לחדא מעיילין, לתרתי לא מעיילין.														נה.
אי הכי, אפוקי נמי, לחדא מפקינן, מתרתי לא מפקינן.														נה.
ועוד, (דברים יב) לא תוכל לאכול בשעריך כתיב.														נה.
אלא, מחזורתא כדאבוי.														נה.
שלמים קדשים קלים - שחיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד.														נה.
המורם מהם כיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לכהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.														נה.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator													נה
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	א	
(ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד, (ויקרא ג) ושחט אותו לפני אהל מועד - להכשיר את כל הרוחות בקדשים קלים, ק"ו לצפון: ומה קדשי קדשים שלא הוכשרו בכל הרוחות - הוכשרו בצפון, קדשים קלים שהוכשרו בכל הרוחות - אינו דין שהוכשרו בצפון	ת"ר: [ת"ק]														נה
לא נאמר הכתוב אלא להכשיר צפון, שיכול והלא דין הוא: ומה קדשים קלים שהוכשרו בכל הרוחות - לא הוכשר מקומן אצל קדשי קדשים, קדשי קדשים שלא הוכשרו אלא בצפון - אינו דין שלא הוכשר מקומן אצל קדשים קלים ת"ל: אהל מועד.	רבי אליעזר:														נה
במאי קא מיפלגי?															נה:
תלתא קראי כתיבי, חד לגופיה דניבעי פתח אהל מועד, וחד להכשיר צדדין, וחד לפסול צידי צדדין, וצפון לא איצטריך קרא	תנא קמא סבר:														נה:
חד לגופיה דניבעי פתח אהל מועד, וחד להכשיר צפון, וחד להכשיר צדדין, וצידי צדדין לא איצטריך קרא.	רבי אליעזר סבר:														נה:
מאי שנא הכא דכתיב פתח אהל מועד, ומאי שנא התם דכתיב לפני אהל מועד?															נה:
קמ"ל כדרב יהודה אמר שמואל															נה:
שלמים ששחטן קודם שיפתחו דלתות ההיכל - פסולין, שנאמר: (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד, בזמן שהוא פתוח ולא בזמן שהוא נעול.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:														נה:
שלמים ששחטן קודם שיפתחו דלתות ההיכל - פסולין, שנאמר: ושחטו פתח אהל מועד, בזמן שפתח ההיכל פתוח ולא בזמן שהוא נעול.	איתמר נמי, אמר מר עוקבא בר חמא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:														נה:
שלמים ששחטן קודם שיפתחו דלתות ההיכל - פסולין ובמשכן, קודם שיעמידו ליום את המשכן ולאחר שיפרקו ליום את המשכן - פסולין.	במערכב מתני הכי, אמר רב יעקב בר אחא אמר רב אשי:														נה:
פשיטא, מוגף כנעול דמי, וילון מאי?															נה:
הוא עצמו אין נעשה אלא כפתח פתוח.	רבי זירא:														נה:
גובהה מאי?															נה:
שני פשפשיין היו בבית החליפות וגובהן שמנה, כדי להכשיר את העזרה כולה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים	ת"ש: דתניא, ר' יוסי בר' יהודה														נה:
מאי לאו דאיכא קמיייהו שמונה.															נה:
לא, דגבהו נינהו שמונה.															נה:
כל השערים שהיו שם, גובהן עשרים אמה ורוחבן עשר אמה	מיתבי:														נה:
פשפשיין שאני.															נה:
והאיכא צדדין															נה:
דפתח ליה בקרן זוית.															נה:
אחורי בית הכפרות מאי?															נה:
לול קטן היה אחורי בית הכפרות גבוה שמונה אמות, כדי להכשיר את העזרה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים, והיינו דכתי': (דברי הימים א כו) שנים לפר בר.	תא שמע, דאמר רמי בר רב יהודה אמר רב:														נה:
מאי לפר בר?															נה:
כמאן דאמר כלפי לבר.	רבה בר רב שילא:														נה: